การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

EFFECTIVE OUTCOME DEVELOPMENT OF WORD WRITING EXERCISE WITH IRREGULAR FINAL CONSONANTS, LEARNING GROUP OF THAI LANGUAGE OF PRATOMSUKSA YEAR 4 STUDENTS IN SCHOOLS UNDER PRIMARY EDUCATIONAL AREA OF NAKHON SI THAMMARAT, AREA 1

[1]ปิยะนุช อดุหมัน และ [2]ประภาศ ปานเจี้ยง

[1]Piyanut Aduman and [2]Prapas Panjiang

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Hatyai University,Thailand

.

[1]piyanut.hatyaiuniversity@gmail.com, [2]pprapas@hu.ac.th

Received: September 18, 2023; **Revised**: November 25, 2023; **Accepted**: December 1,2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 และ3)ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านปากน้ำปากพญา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ได้มาจากการสุ่มแบบ

---

[1]นักศึกษา, สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร. คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

กลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนโดยใช้หน่วยโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ซึ่งนักเรียนมีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกันทุกคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบการใช้แบบฝึก จำนวน 24 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบแบบคู่ขนาน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ที่ระดับ 89.36/86.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนหลังการทดลองใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3)นักเรียนที่ด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์, การเขียนคำ, ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา, แบบฝึก

Abstract

The objectives of this research are 1) develop exercise of word writing with irregular final consonants according to learning group of Thai language of Pratomsuksa Year 4 Students with efficiency according to the criteria of 80/80. 2) compare the learning outcome of before and after learning of Pratomsuksa Year 4 Students in schools under primary educational area of Nakhon Si Thammarat, area 1 that use exercise of word writing with irregular final consonants and 3) study satisfaction of Pratomsuksa Year 4 Students in schools under primary educational area of Nakhon Si Thammarat, area 1 to using of exercise of word writing with irregular final consonants. The sample group were Pratomsuksa Year 4 Students of Ban Pak Nam Pak Paya School, Mueang Nakhon Si Thammarat District, Nakhon Si Thammarat Province, under primary educational area of Nakhon Si Thammarat, area 1 in semester 2, academic year 2022 in the number of 35 students acquired by Cluster Random Sampling by using school units as sampling unit by lottery which every student had knowledge and ability there were not different. The tools used in this research had 4 types including 1) 8 word writing exercises with irregular final consonants learning group of Thai language of primary education, grade 4 2) 24

learning arrangement plans of word writing with irregular final consonants learning group of Thai language of primary education, grade 4 to accompany the exercises 3) learning outcome tests of before and after learning of grade 4 which were multiple-choice test with 4 choices for 30 sections and 4) satisfaction questionnaire of Pratomsuksa Year 4 Students to learning by exercise of writing with words with irregular final consonants for 10 sections. The data were analyzed by computer software. The statistics used in analyzing the data were means, percentage, standard deviation and t-test. The result findings were as follows. 1) the efficiency value of words writing exercise with irregular final consonants, Thai Language learning group of Pratomsuksa Year 4 Students was at 89.36/86.76 which followed specified criteria 2) the learning outcome of students after using words writing exercise with irregular final consonants, Thai Language learning group of Pratomsuksa Year 4 Students was higher than before the test with statistical significance at the level of 0.01 and 3) students with words writing exercise with irregular final consonants, Thai Language learning group of Pratomsuksa Year 4 Students had satisfaction at a high level.

Keywords: Effective outcome, word writing, irregular final consonants, Learning Group of Thai Language, exercise

บทนำ

การที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทย โดยมีประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปี ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในปีการศึกษา2565 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้ง 5 สาระได้เรียนเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ระหว่างปีการศึกษา 2565 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา2565 คิดเป็นร้อยละ 67.53 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2565 ต่ำกว่าปีการศึกษาก่อนหน้า และเมื่อพิจารณาทั้ง 2 ปีการศึกษา ยังพบอีกว่า เรื่องมตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา นักเรียนมีร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำใน 2 อันดับสุดท้าย ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาด้านหลักภาษาที่เกี่ยวกับคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2563 ถึงปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้พัฒนานวัตกรรมด้านแบบฝึกให้นักเรียนอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้มากขึ้น เมื่อผู้วิจัยทราบผลดังกล่าวได้ตรวจสอบอย่างละเอียดโดยการทดสอบความรู้พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2565 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของจำนวน 389 คำ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต "ภาษาพาที" ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ร้อยละ 37.37 ซึ่งเกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้สร้างขึ้นจากการศึกษาหลักการและแนวคิดทฤษฎีต่างๆ

การอ่านและการเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเป็นการเขียนโดยใช้ความรู้และความเข้าใจ มีความจำเป็นต้องมีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียนต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) การเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่มโดยที่ผู้เขียน จะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน การเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นการเขียนที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์และจินตนาการของผู้เขียนเองด้วยภาษาที่สละสลวยน่าสนใจ โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร ทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ มีคุณค่าทั้งทางจิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา และอัจฉรา ชีวพันธ์ (2546) กล่าวว่า หลักการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ อย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ดังนั้น ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ คือ การกำหนดกิจกรรมการเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายทำเพื่ออะไร กิจกรรมต่างๆนั้นสนองวัตถุประสงค์ใดในหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ควรได้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วย

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อใช้ทำหน้าที่ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเนื้อหา ประสบการณ์ แนวคิด ทักษะ และเจตคติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติหรือเป็นผู้ใช้สื่อ เพื่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจ และทักษะจนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ตัวชี้วัดรายปีในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านทั้งความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม (พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์, 2557) ซึ่งแบบฝึกที่ดีนั้นควรสร้างเพื่อฝึกทักษะเฉพาะอย่าง คำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน มีกิจกรรมการฝึกที่หลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน มีภาพประกอบ ฝึกจากทักษะที่ง่ายไปหาทักษะที่ยาก ใช้เวลาฝึกไม่นานจนเกินไปและมีการวัดผลประเมินจากใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตน การสร้างแบบฝึกที่ดีควรลักษณะที่สอดคล้องกับประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดหมายในการฝึกที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีความน่าสนใจเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของผู้เรียน จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกของสุธี

รา จันทรา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการอ่านสะกดคำภาษาไทยใช้แบบฝึกร่วมกับโปรแกรมนำเสนอของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล และงานวิจัยของสุปราณี จันทร์มา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกและเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งทั้ง 2 งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับเปรียบเทียบผลการจัดเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผลการวิจัยจะส่งผลให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ดีขึ้นและพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องอื่นๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 186 โรงเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 6,487 คนซึ่งนักเรียนมีความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยไม่แตกต่างกันไม่แตกต่างกันทุกคน

1.2 กลุ่มอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านปากน้ำปากพญา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนโดยใช้หน่วยโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ซึ่งนักเรียนมีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกันทุกคน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ จำนวน 4 ชนิด ดังนี้

2.1 แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 8 เล่มระดับความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญโดยค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ระหว่าง 4.23-4.63 มีคะแนนในภาพรวมเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 4.43

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบการใช้แบบฝึก จำนวน 8 เล่ม ๆ ละ 3 แผน รวมทั้งหมด 24 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 จึงถือเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ได้

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .37 ถึง .60 มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.25-0.75 มีค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) เท่ากับ 0.73

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Linkert) ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha: α) ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.802

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 8 เล่ม กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน โดยการวิเคราะห์คะแนน ใช้สูตรคำนวณหาค่า E_1/E_2 ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85 (เผชิญ กิจระการ, 2545)

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรการหาค่า t ซึ่ง Sig .01 (df=47, t<2.4083)

3.3 การหาค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 สรุปผล ดังนี้

1. การพัฒนาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม (คะแนน)	จำนวนกลุ่มทดลอง (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
กระบวนการ (E_1)	80	35	71.490	89.36
ผลสัมฤทธิ์ (E_2)	30	35	26.028	86.76

จากตาราง 1 พบว่า ค่าประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 มีค่า 89.36/86.76 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D	t	Sig (1-tail)
ก่อนเรียน	35	30	11.170	2.467	201.007*	0.000
หลังเรียน	35	30	26.028	3.204		

*Sig 0.01 (df=34, t<2.4411)

จากตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรารู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.17 และ 25.81 คะแนนตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D	ระดับ
1.	นักเรียนชอบเรียนด้วยตนเองจากแบบฝึก	3.88	0.62	มาก
2.	นักเรียนและเพื่อนๆ ได้เรียนเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน	4.38	0.72	มาก
3.	นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกที่หลากหลายประเภท	4.13	0.81	มาก
4.	นักเรียนและเพื่อนๆ สามารถนำความรู้ที่จากการศึกษาใบความรู้ไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดได้	3.81	0.54	มาก
5.	นักเรียนเรียนแบบฝึกในชั่วโมงวิชาภาษาไทยอย่างมีความสุข	4.44	0.63	มาก
6.	ได้รับความรู้อื่นนอกเหนือจากความรู้ในตำราเรียน	4.19	0.54	มาก
7.	แบบฝึก มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.06	0.77	มาก
8.	แบบฝึก ที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.06	0.57	มาก
9.	นักเรียนมีโอกาสได้ร่วมให้คะแนนผลงานที่นักเรียนทำและเพื่อนทำ	4.50	0.52	มาก
10.	เมื่อมีการทดสอบย่อยนักเรียนพอใจในคะแนนที่ตนได้ทำเสมอ	4.31	0.70	มาก
ภาพรวม		**4.18**	**0.27**	**มาก**

จากตาราง 3 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.18)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ที่ระดับ 89.36/86.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรารู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.17 และ 25.81 คะแนนตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ

1 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.18) สามารถอภิปรายผลได้ว่า ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะชุดนี้ด้วยการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่เกี่ยวกับ 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2) การเขียน 3) หลักการใช้ภาษาไทย 4) แบบฝึก 5)แผนการจัดการเรียนรู้และ 6) การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งผู้วิจัยได้รายงานได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับสาระที่ 1 สาระที่ 2 และสาระที่ 4 ที่สอดคล้องกับการอ่านและการเขียนที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา พร้อมทั้งศึกษาเอกสารที่ว่าด้วยการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะเพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงประเด็นปัญหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งนี้ได้ศึกษาความมุ่งหมายของการอ่านของวรรณี โสมประยูร (2544: 14) และได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเขียน ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 223) โดยศึกษาแนวคิดการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ของ พินิจ จันทร์ซ้าย (2546: 93) ได้เสนอเทคนิคในการสร้างแบบฝึกหัดให้น่าฝึกซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปรัศนี สีลา (2556) มยุรี เพ็ชรพินิจ (2557) วิยาด ยืนสุข (2557) และเลิศลักษณ์ กำลังเลิศ (2558) ตามลำดับ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการวิจัย พบว่า การสอนเขียนสะกดคำตัวสะกดไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูที่สอนวิชาภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงไม่มาตราควรใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราชุดนี้ในการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ประภาพร ถิ่นอ่อง. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.

พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกการแต่งโครงสี่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ชลบุรี.

พินิจ จันทร์ซ้าย. (2546). *การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบุญผะเหวด ร้อยเอ็ด.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มยุรี เพ็ชรพินิจ. (2557). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ถ่ายเอกสาร.

เลิศลักษณ์ กำลังเลิศ. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

วรรณี โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพ ฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิยาด ยืนสุข. (2557). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักภาษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ถ่ายเอกสาร.

สุธีรา จันทรา. (2560). *ผลการอ่านคำภาษาไทยใช้แบบฝึกร่วมกับโปรแกรมนำเสนอของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล.* บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์ อุตรดิตถ์.

สุปราณี จันทร์มา. (2561). *การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกและเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์. อุตรดิตถ์.